

че, има хора въ свѣта, които кръчмарѣтъ бие по нѣколко пжти наредъ, но тѣ не научаватъ урока си.

Съ този примѣръ ви обръщамъ внимание на малкитѣ погрѣшки въ живота. Че си се напилъ веднѣжъ, това е малка погрѣшка. Има малки погрѣшки, които траятъ само една десета часть отъ секундата, но тѣ произвеждатъ голѣма дисхармония, създаватъ голѣми нещастия въ живота на отдѣлния човѣкъ, а често и въ общия животъ на хората. Всѣки човѣкъ грѣши. И светията прави грѣшки, но веднага ги изправя.

Въ беседитѣ си често взимамъ за примѣри красивата мома и красивиятъ момѣкъ. Красивата мома не подразбира млада мома. И красивиятъ момѣкъ не подразбира младъ момѣкъ. Има разлика между красива и млада мома. Красивата мома никога не се жени, а младата мома се жени. Ако красивата мома се ожени, ще изгуби красотата си. Въ това отношение красивата мома представя неопредѣлена величина. Богъ е далъ голѣмо богатство на красивата мома и на красивия момѣкъ, заради което тѣ не трѣбва да се жениятъ, нито служба да търсятъ. Тѣ трѣбва да ходятъ между хората, да ги учатъ, какъ да живѣятъ. Турцитѣ казватъ: Благословение е да гледашъ красивъ човѣкъ. Когато види красивъ човѣкъ, болниятъ трѣбва да стане отъ леглото си и да излѣзе вѣнъ, но вече здравъ, ободренъ, съ нови сили за животъ. Когато отива на черкова, красивиятъ човѣкъ трѣбва само да се моли и да благодари на Бога за богатството, което му е далъ. Привилегия е за човѣка да бжде красивъ. Подъ думитѣ „красива мома и красивъ момѣкъ“ разбирамъ всички дарби, вложени въ човѣка, които той трѣбва да разработва. Красивиятъ човѣкъ не трѣбва да ходи при единъ, или при другъ да иска нѣщо. Търси, иска нѣщо само онзи, който се жени. Който е надаренъ, той трѣбва само да работи, да развива своитѣ дарби.

Въ единъ отъ примѣритѣ си говорихъ за свещеника, за младата мома и за старата баба. Свещеникѣтъ, младата мома и старата баба сж три величини, три символа, които трѣбва да се разбиратъ. Да бждешъ свещеникъ, това значи да орешъ, да съешъ и да жънешъ, т. е. да обработвашъ това, което е вложено въ тебе. Старата баба не подразбира пригърбената баба, но онази 80-годишна баба, която ходи изправена, стройна и готова на всѣкиго съветъ да даде. Тя носи въ себе си мъдростъта. Изобщо, старъ човѣкъ е този, който е събралъ вече въ хамбара си това, което е посѣлъ и